

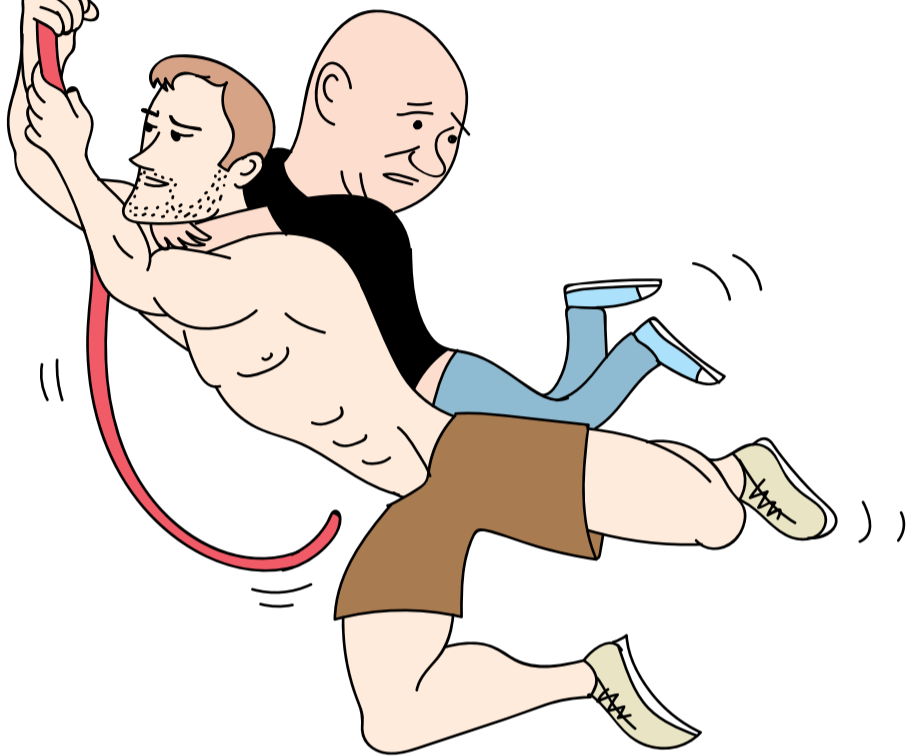
יאיר ניצני מרים גבה

איור: סל לזר

ולתפארת נינג'ה ישראל

למה ואיך הגעתי לעודד את אחד המשתתפים בתוכנית האקסטרים

לפני כמה חודשים פנה אלינו אלי סופר, החייל הבודד שמשפחתנו אימצה אחרי שנפצע ב"צוק איתן", וסיפר שהחליט להשתתף בתחרות נינג'ה ישראל. בהתחלה לא הבנתי על מה הוא מדבר. לוחמי הנינג'ה היחידים שהכרתי היו צבים עם שמות של ציירים שאוהבים פיצה ומכירת מרצ'נדרייז לילדים.

אחרי בירור קצר הבנתי שמדובר בתוכנית ריאליטי, שבה אנשים בעלי יכולות גופניות קיצוניות מתחרים ביניהם במסלול מכשולים שמשלב אלמנטים של ספורט אתגרי ושל אינקוויזיציה. מכיוון שאני אב לבנות ומעולם לא הייתי צריך להתמודד עם שום דבר פיזי, להוציא ניעור בקבוקים עם אבקת חלב ותיקון בוכות בארבי, לא הרגשתי שיש לי מה לתרום בנושא, וגם לא התלהבתי. התוכנית עוד לא היתה באווירה, לא היה לי שום מושג על מה מדובר, והרעיון לבחור את "הנינג'ה של ישראל" נראה לי הגיוני בערך כמו לבחור את "הקישקשתא של יפן".

אמרתי לאלי שלמרות שהוא חזק כמו שור, מהיר כמו איילה וגמיש כמו סליים, זה לא רעיון טוב. עזוב אותך מתוכניות ריאליטי, הוספתי. זה לא באמת מקצוע, זה יהרוס לך את החיים. רוב פליטי הריאליטי מקבלים כמה אייט' מים במדורי רכילות על זה שהזמינו אותם להשקה, נש' כחים אחרי שבועיים, מקבלים אייט'ס במדור רכילות על זה שניסו להתגנב להשקה למרות שאף אחד כבר לא זוכר מי הם, נכנסים לדיכאון, מתראיינים למוסף על זה שהם בדיכאון, נכנסים לדיכאון עוד יותר גדול כשהם רואים שגם אחרי הכתבה אף אחד לא מתעניין בהם, ואחרי כמה שנים מופיעים בכתבה "לאן נעלמו כוכבי הריאליטי של פעם? התשובה היא, כמובן, "למי אכפת?"

כשראיתי שהוא לגמרי משוכנע, המשכתי עם משנת הריאליטי שלי: ב"כוכב נולד" לטונו אתה יכול איכשהו להר פוך לזמר; ב"מאסטר שף" אתה יכול לפתוח מסעדה; ואחרי "האח הגדול" אולי תהפוך למנחה של תוכנית טלוויזיה. אבל לאיזה מקצוע בדיוק מכינה אותך תחרות הנינג'ה? להיות פורץ? מחלץ מנופאים שנלכדו על טבעות? נינג'ה בשירות הציבורי? או אולי עובד בטמבורייה, שיכול לטפס למרפס הגבוהים ולהביא משם צינור ששנים לא הגיעו אליו?

מר סופר הקשיב ברוב קשב להמלצותי, עשה מהן טיפורה, ונרשם לתחרות. בתור הוריו המאמצים והתור מכים, כיברנו את החלטתו ותמכנו כמה שיכולנו. רעייתי ואני הוזמנו לפגישת ההיכרות המצולמת שלו עם מגישי התוכנית, אסי עזר ורותם סלע, שלא ממש הבינו איך רובן שמנמן כמוני, שיותר מתאים לתחרות "לוחם סומו ישראל", קשור לבחור החטוב הזה, שכולו שריר אחד נטול גרם שומן. הסברתי שהקשר בינינו אינו גנטי, אין כאן קשר דם ובטח לא קשר שריר. שקלתי לשקר ולהגיד שכל מה שהם רואים אצלו הוא פרי האימונים המפרכים שערכתי לו בחצר הבית שלנו, ממש כמו ב"קראטה קיד", ושכילדותי גם אני נראיתי ככה. אבל הבנתי שזה לא יעבוד.

מאחורי הקלעים בצילומים הסתובבו הנינג'ה אים והנינג'ה איות, כולם חזקים, מאומנים ומגולחי חזה, ומרגישים ממש מעולה להסתובב כל היום בלי חולצה. מרי פעם זרק אחד מהם מבט חומל לעברי, שאמר "אתה בטוח שלא התבלבלת עם הצילומים של 'לרדת בגדול'?"

לקראת התחרות עצמה, אלי התאמן קשה. גם אני עבדתי על קוביות בכטון, בעיקר קוביות של שוקולד חלב. ואז הזמינו אותנו לתמוך בו בצילומים עצמם. התברר שהתוכנית מצולמת בנמל חיפה לאורך כל הלילה, כך שלא רק המתמודדים, גם בני משפחותיהם נדרשים להיות נינג'ות ולהתגבר על מכשולים אכזריים כמו נסיעה לילית

חולצה שקופה, שררכה יוכלו העוברים והשבים לזהות את הריבועים בכטון.

אני בטוח שבקיץ כבר יהיו קייטנות נינג'ה לילדים, וייתכן שגם בחדרי הלידה נראה תינוקות קופצים מהרחם אחרי שטיפסו על חבל הטבור בלי ליפול לבריכת מי השפיה. כדאי לקרב לטרנד גם את האוכלוסייה המבוגרת יותר והספורטיבית פחות. למשל, להנהיג שני מסלולים בתור

לדרכונים במשרד הפנים: מסלול רגיל ומסלול נינג'ה, שבו אפשר יהיה לטפס על סולם חבלים וט' בעות מעל התור הרגיל ולעקוף אותו. גם בנתב"ג, מי שיעבור את מסלול הנינג'ה יוכל לדלג על עמדות הבידוק והדרכונים. אבל למה לחשוב בכטון. העם רוצה נינג'ה? תנו לו. נבחרו צי' בור ייבחרו על פי הצלחתם במ' סלול המכשולים. במקום מרור

צים משעממים ברשויות המקומיות, ההתמודדות יוכרעו במרוצים שיכללו את "מכשול העכביש".

אפשר גם לשלב את הנינג'ה עם תוכניות ריאליטי אחרות. בתוכנית "לא נפסיק לנינג'ה" המשתתפים יצטרכו לשיר תוך טיפוס על קיר, ואז להיתלות על ספגטי ענק שהם ביטלו עם חיים כהן בזמן שהצי'סר שואל אותם שאלות טריוויה על "האח הגדול".

אני דווקא מציע שלא נתעלם מהמציאות, ונתאים את התוכניות למידותינו. מכיוון שהציבור הרחב (תרתי משמע) מודר מהנינג'ה של ישראל, אני מציע להפיק ריאליטי מייצג יותר: "אתגר הפרלאה של ישראל". תחרות בין מיטב אתלטי הסלון והמטפסים על הרים של קליפות גרעינים – שיתחרו ביניהם במשימות כמו הרמת שלט שנפל על הרצפה בלי לקום מהספה, או הרמת רגליים מעל מגב בזמן שמישהו אחר מנקה את הסלון. בהצלחה. ●

yairn@israelhayom.co.il

לחיפה, ישיבה של שעות מתחת לזרקורי טלוויזיה חזקים, והתשוקה הטבעית לנחור עכשיו במיטה בבית.

משפחות המתחרים הכינו קבוצות עידוד, לבשו חולצות עם דיוקן המתמודד והניפו שלטים ענקיים עם סיסמאות תמיכה. רק אנחנו הגענו בידיים ריקות ועפעפיים כבדים. המנחים, מצידם, לא הפגינו התחשבות במצבי בזמן הצילומים, וכדי להבטיח שלא יהיה אפילו צופה אחד שלא יבין את ההקשר, שרו לאורך כל הערב שירים של תיסלם.

אבל גם ברגעים הקשים לא איבדנו תקווה, והיינו בטוחים שהחייל שלנו יוכיח שהכל היה שווה. תכף הוא יתגבר על הקשיים, ידלג על כל המכשולים ויראה לאויבנו איך נראה יהודי (חרדי לשעבר) שלא מוותר. לצערנו, הוא סיים את המס' לול במימי הבריכה אחרי פחות מדקה, כי החליק מאיזה חבל עוכר ישראל. חזרנו הביתה מדוכרכים ועצובים, בשבילו ובשבילנו.

מאז זרם לא מעט שייק חלבונים מתחת לגשר, והיה נדמה שהרחקנו את האפיוזורה הזאת בחיינו. אלא שביום השידור של התוכנית, ללא שום הכנה מוקדמת, התרחש מהפך: הטלפון שלי התפוצץ מהודעות.

התחורר לי שהתוכנית סופר פופולרית, וכל אמא יהודייה חולמת היום שהבן שלה יהיה נינג'ה. גם אם הבן ייפול מהחבל אחרי דקה, זה עדיין טוב יותר מלהיות רופא. מה עוד שלמרות שאלי סיים בתוך המים ולא עבר לשלב הבא, הוא הצליח לגעת בלבבות של רבים. כך שההמלצות שלי היו כמובן יעילות כקליפת השום.

עכשיו צריך למקסם את ההצלחה. מייד זיהיתי שבניגוד לכוכבי ריאליטי אחרים, לנינג'ות יש בעיה, כי אנשים ברי' חוב מתקשים לזהות אותם עם חולצה. כדאי לפתח עבורם